

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 351. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218341421264/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

- det kendte Verlaine-digt *Chanson d'automne*, hvis begyndelseslinjer med et par for V. karakteristiske assonanser lyder: *Les sanglots longs/Des violons/De l'automne/ Blessent mon cœur/D'une langueur/Monotone.* («Den lange gråd/i efterårets violiner/skrer mit hjerte/med enstomig melankolia») fra *Poèmes saturniens* (1866) (*Oeuvres* s. 72). (*La Plume* bringer 13.1893 en sang af Ferdinand Duchène, *Les violons*, hvis omkvæd har lignende assonanser.)
- 79 Sokrates (469-399 f. Kr.): gr. filosof. – *fiint som Gifft: (Dans leur veines le sang) subtil comme un poison, (. . .)*. Fra indledningsdigtet til Verlaine: *Poèmes saturniens* (*Oeuvres* s. 57). – *Simon i Evangeliet*: apostlen S., som Kristus gav navnet Peter. – *Bibi*: formentlig bohèmeeksistensen André-Joseph Sals med øgenavnet Bibi-purée: «Fatiglus». Han tilbad Verlaine og var hans tjenende ånd. – *Holland*: nov. 1892 deltog Verlaine i en række litterære konferencer i Holland (se evt. *Quinze jours en Hollande. Lettre à un ami* (1893) i hans *Oeuvres complètes*. Udg. af O. Nadal m.fl. 1959-60. Bd. 2, s. 847).
- 81 St. Beuve: Sainte-Beuve, Charles Augustin (1804-1869): fr. kritiker og litteraturhistoriker.
- 82 Robert Burns (1759-1796): skotsk digter. – *Shelley*, Percy Bysshe (1792-1822): eng. digter. SC oversatte hans digt *The Sensitive Plant* (1820) i 1906 *Den følelselige Blomst* (optr. SC:SL VII 117-149. – *Anarkister*: se Tidsbilledet. – *et uafsluttet Digt: Vive le Roy!*, et uafsluttet drama, planlagt som *Louis XVII*, versdrama i 3 akter (*Oeuvres* s. 1041-1051; om manuskriptforhold s. 1359-1364) Et fragment blev bragt i *La Plume* 14.4.1893. Det i AP refererede afviger både herfra og fra den endelige form. – *Prins Charles* el. *Louis XVII* (f. 1785): fr. tronfølger fra 1789; holdtes siden aug. 1792 i forvaring sm.m. sin familie, han døde nedbrudt allerede 1795. – *Ludvig den sextende*, Louis XVI (1754-1793): fr. konge fra 1774, henrettet 1793. 1792-1793 blev han med sin familie holdt fanget i tårnet i *Le Temple*, der i revolutionstiden fungerede som statsfængsel (nedrevet 1808)
- 83 *Je me suis incarné (. . .)*: øjeblik er også legemliggjort lidt overalt. – *Slutteren*, fangevogteren. – *Symbolisteme (. . .) Dekadenter*. Se Tidsbilledet. – *Les Cymbalister*: «jantsharernes», «trommeslagerne». I den fr. journalist Jules Hurets bog *Enquête sur l'Évolution littéraire* (1891), da *Det unge Frankrig*, 1894, s. 76, ses en lignende situation, hvor V. hidsigt gør grin med trangen til skoledannelser: *Jeg er lynende ked af disse Cymbalister og deres latterlige Manifeste*. I hans øjne er der blot tale om *Reklame* og *Festnaaltider med Bordtaler*. Senere hævder han: *Og hvad er det saa for nogle nye Ting, de har fundet paa? Maa jeg spørge, om ikke Arthur Rimbaud har lavet det altsammen for længe siden? – Dekadent-Navnet: smst. hedder det – på spørgsmålet: Hvorfor har De egentlig kaldt Dem for Dekadent, og hvilken Betydning har De lagt ind i det Ord? – Det skal jeg sige Dem. Man kastede os denne Benævnelse i Ansigtet som en Huan; men jeg tog den op og gjorde den til mit Feltraab,*